

© Silvia Poch

L'anorak

Companyia resident

a partir de *L'abric* de Nikolai V. Gógol

adaptació i dramaturgia F.Xavier Manuel Ruiz i Marc
Cartanyà

direcció Marc Cartanyà

Íntims Produccions

06/03 – 24/03/24

Montjuïc. Espai Lliure

lliure

TEMPORADA 23/24

Sobre l'espectacle → 3

Sinopsi → 4

En paraules de la companyia → 5

Entrevista: Íntims Produccions → 6

Biografia → 8

Fitxa artística i informació pràctica → 9

Sala de premsa → 10

La companyia resident d'aquesta temporada, Íntims Produccions, proposa una versió per a teatre de titelles, físic i visual del famós conte de Nikolai V. Gógol. Una història sense paraules.

© Silvia Poch

Sinopsi

És fa difícil viure aquí, a la ciutat de l'Akaki, sense un bon anorak a l'hivern. L'Akaki en té un... bé, en tenia un que feia molt de goig. Un anorak de primera, però que amb el temps s'ha anat quedant vell i poca cosa. L'Akaki en necessita un de nou, però no sap si se'l pot permetre. Són molts diners un anorak nou, i té moltes coses pendents de pagar... i això que treballa! A la feina s'hi dedica en cos i ànima, en fa tanta com pot, intenta no donar problemes, però, així i tot, no li arriba. Tot i treballar, no li arriba la butxaca! I així és com comença el periple de l'Akaki per aconseguir diners. Diners que, al seu torn, dedicarà a comprar-se un anorak que li permeti passar l'hivern amb tranquil·litat.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/l-anorak

En paraules de la companyia

La història de l'Akaki, el protagonista de l'Anorak, és una història sobre com de dur i solitari pot ser viure en una ciutat. Sobre com les nostres vides es veuen menades per la feina i les coses que hem de fer per satisfer les nostres necessitats més bàsiques. I com de difícil s'està tornant saber com està i què necessita la gent que tenim al nostre voltant.

En el seu relat, Gógol ens ensenya una vida minúscula, irrellevant, discreta i humil. La veurem així si ens la mirem des de les alçades. Però tan bon punt baixem i ens hi fixem, veiem una vida plena de desitjos, esperances i amb la seva estranya i particular bellesa. Com totes les vides. I també Gógol ens obre la porta a pensar en lo extraordinari, en una minúscula possibilitat de justícia i reparació de tot allò que a la vida hem hagut de patir.

Íntims Produccions

ENTREVISTA

Parlant amb Íntims Produccions

Com va sorgir la idea de portar a escena el relat *L'anorac* de Nikolai V. Gógol?

Marc Cartanyà: Vaig llegir aquesta història fa uns quants anys i m'anava tornant com quan et repeteix un aliment. Cada vegada amb més presència i vaig dir, d'acord, crec que això és una cosa com per plantejar a la resta de fer-ne alguna cosa plegats.

De què parla el relat?

Marc Cartanyà: És la història sobre una persona, que treballa, que viu. És un treballador que necessita un abrigo per passar l'hivern. Però malgrat treballar i tenir una vida normal, dins de l'estandardització de la majoria de nosaltres, no en té prou per poder comprar-se un abrigo. És el seu periple per aconseguir-lo i, un cop l'ha aconseguit, el perd. És també un relat sobre la solitud d'aquest personatge, que està envoltat de gent tota l'estona, però ningú acaba de fer-li cas.

Aquesta solitud envoltada de gent, aquesta pobresa d'algú que treballa i no en té prou, aquesta deshumanització de la vida a la ciutat, que no és nova, sinó que ja la portem arrossegant des del segle XIX, és des d'on ens parla aquest conte.

Amb quins llenguatges treballareu?

Marc Cartanyà: L'estem dirigint cap a una peça molt visual, sense text i que es pugui recolzar en altres disciplines, quan ho necessiti per explicar la història. Estic parlant de titelles, de donar-li pes narratiu a l'escenografia, al tractament del so, a la música, etc. Però sobretot, el que veurem, és una peça de teatre que intenta no donar per tancat un significat, ni donar una única forma a allò que passa en escena. Una gran preocupació nostra en els últims anys ha estat de quina manera el públic completa el relat d'allò que està veient. En la feina que fem com a Íntims, l'escenari no és un lloc on oferir cap mena de resposta a res, és un lloc on generar preguntes i on alimentar l'enigma d'això que suposa estar viu.

A quin públic va dirigit?

Marc Cartanyà: La peça que farem sovint anirà acompanyada de l'etiqueta infantil, públic familiar o per a tots els públics. Acaben sent etiquetes una mica difoses per a nosaltres i ens agrada pensar que farem una peça de

teatre que podrà ser vista i entesa i gaudida plenament a partir dels sis anys. Volem fer una peça que també gaudeixin els adults i, sobretot, s'ho passin bé els adults per poder tenir diàleg amb els infants. No només per a famílies, perquè les famílies són molt diverses.

Veniu de fer muntatges dirigits únicament a públic adult. Com encareu aquest canvi?

Sandra Pujol: Ens agafa en un moment de companyia molt fort. Creativament, sento que ja estem en un moment de la nostra vida, en un llenguatge, en el que ens comencem a sentir còmodes. L'espai d'assaig és molt productiu i alhora molt cuidat, és un moment molt potent per poder agafar un projecte que realment no és que s'allunyi de la nostra línia de creació, però sí que suposa un canvi en relació amb al públic a qui va dirigit.

Amb quins motors heu treballat?

Sandra Pujol: A part de formar part de la companyia Íntims, individualment ens hem estat dedicant també a les arts escèniques amb altres companyies que, majoritàriament, han estat de teatre per a tots els públics, teatre de carrer, instal·lacions de carrer... Però dins d'Íntims Produccions mai havíem donat l'espai a poder explorar aquest univers. No sé si perquè ja el teníem saciat fora o perquè fins ara no ens havia sorgit la curiositat. Amb aquest projecte és el primer cop que provarem què passa si obrim la mirada i obrim una mica aquest rang de públic.

D'altra banda, en aquests 10-11 anys que portem de companyia ens hem adonat que el circuit del tipus de teatre que nosaltres estàvem fent és molt reduït. Nosaltres creem els espectacles per poder-los fer. Com més vida tingui l'espectacle, com més gent el vegi, per nosaltres millor. Tenim la nostàlgia d'anar amb la furgo a l'altra punta del país a fer actuacions, tornar cansada, l'endemà tornar a fer furgo... No com una romanització d'anar de gira tampoc, sinó per la manera que nosaltres tenim d'entendre la feina. Ho vivim d'una manera de pensar molt artesanal.

Què suposa ser la companyia resident del Teatre Lliure?

Marc Cartanyà: És una de les primeres vegades en què podem treballar amb recursos dins del que el sector i la professió considera

com a estàndard. És la primera vegada que podem treballar amb un pressupost ajustat a què volem fer, digne, amb tothom remunerat, etc. El paràmetre que et dona el Lliure és un moment d'eufòria moral perquè et sents vist i valorat per una de les grans cases del teatre. Ara, també fa molta por: no et vols malacostumar ni vols pensar que això serà sempre així. Ens fa molta il·lusió i ho gaudirem al màxim mentre hi siguem.

© Kiku Pinyol

BIOGRAFIA

Companyia Resident

Íntims Produccions

Íntims Produccions són un grup de gent que l'any 2012 es van ajuntar un grup de gent per a fer projectes escènics. Aquests projectes escènics han estat tots projectes teatrals, però això no significa que siguin una companyia de teatre, ni que no puguin fer qualsevol altra cosa; Íntims Produccions són, per ser més precisxs, una companyia de gent.

La voluntat principal, il·lusxs, és a llarg termini; arribar a alguna cosa a llarg termini. Un espai de trobada que s'allargassés en l'espai, en el temps. Una trobada que demostrï que l'entesa humana és possible. Fins i tot, on demostrar que la humanitat és possible.

Quan parlen de projectes escènics es refereixen a *El lloc* de Jorge Yamam-Serrano (2013), *Wasted* de Kae Tempest dirigida per Iván Morales (2015), *Pool (no water)* de Mark Ravenhill dirigida per Anna Serrano, Marx Salicrú i Elena Martín (Col·lectiu VVAA) (2017-2018) i *ÈTER BROTA DE* Marc Cartanyà (Fira Tàrrrega 2021)

Fitxa artística

A PARTIR DE

L'abric de Nikolai V. Gógol

ADAPTACIÓ I DRAMATÚRGIA

F. Xavier Manuel Ruiz i Marc Cartanyà

DIRECCIÓ

Marc Cartanyà

COMPANYIA

Íntims Produccions

INTÈRPRETS

Isaac Baró / Marc Cartanyà (22 i 23/04)
Aitana Giralt
Sandra Pujol / Arnau Boces (1 i 5/03)
Oriol Tosquella

ESPAI ESCÈNIC I IL·LUMINACIÓ

Marc Salicrú

**COL·LABORACIÓ
ESCENOGRÀFICA**

Jan Clota

VESTUARI

Joan Ros

MÚSICA ORIGINAL I ESPAI SONOR

Clara Aguilar

**MIRADA EXTERNA ANIMACIÓ
TITELLES**

Andreu Martínez

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Júlia Simó Puyo

ALUMNE EN PRÀCTIQUES

Nil Cardoso (ITB)

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

FOTOGRAFIES

Kiku Piñol / Sala Beckett, Sílvia Poch

DISTRIBUCIÓ

Cassandra Projectes Artístics

AGRAÏMENTS ESPECIALS

Pilar López

COPRODUCCIÓ

Íntims Produccions i Teatre Lliure

Informació pràctica

HORARI

Funcions escolars:
De dimecres a divendres
a les 09.30 h i a les 11.30 h

Funcions generals:
Dissabte i diumenge a les 16.00 h

DURADA

1 h 10'

LLOC

Montjuïc. Espai Lliure

IDIOMA

En català (molt poc text)

PREU

7 € – 12 €

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil
Divendres accessibles
Dissabte 16/03, sessió relaxada

EDAT RECOMANADA

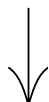
A partir de 6 anys

ESPECTACLE INCLÒS A

El Lliure del futur

Sala de premsa

Per descarregar-se tots els materials informatius (dossiers, notes de premsa, vídeos, fotos) o tenir accés a material de referència (llistes de reproducció, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-de-premsa-l-anorak

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

M. 675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

membre de

mitos21

apropa cultura

amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

